

РЕШЕНИЕ

№ 3

гр. И., 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – И., ШЕСТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Юлиана Ив. Толева

при участието на секретаря НИКОЛЕТА Г. КУЗЕВА
като разгледа докладваното от Юлиана Ив. Толева Административно наказателно дело № 20231840200246 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на С. П. М., ЕГН: *****, адрес: гр. С., ж.к. Р., бл. 82, вх. Б, ап. 85, действащ чрез адвокат И. Б. от САК срещу Наказателно постановление № 23-0274-000*** от 23.03.2023г., издадено от Началника на РУ И. при ОДМВР С., с което на жалбоподателя е наложено на основание чл. 53 ЗАНН вр. чл. 174, ал.1, т. 2 ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 1000,00 лева и административно наказание „лишаване от правоуправление“ за срок от дванадесет месеца за извършено нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП, като е постановено на основание чл. 6, ал. 1, т. 1 от Наредба ІЗ-2539/17.12.2012 г. отнемането на 10 /десет/ контролни точки след влизане в сила на наказателното постановление.

В депозираната жалба са релевирани доводи за незаконосъобразност и за неправилност на атакувания санкционен акт. Навежда се възражение, че посоченото в АУАН и в НП количество алкохол не е установено по надлежния нормативен ред, което от своя страна е ограничило правото на защита на санкционираното лице. Изложени са подробни съображения, касателно процедурата за установяване количеството алкохол в кръвта на водача. Отправена е молба за цялостната отмяна на атакуваното наказателно постановление. Претендира се присъждане на разноски.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител.

В съдебното заседание въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител, който да вземе становище по фактите и приложимия по делото закон. В кратко писмено становище, придружаващо административно наказателната преписка, иска от съда да потвърди наказателното постановление. В условията на евентуалност релевира възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на насрещната страна.

По допустимостта на жалбата:

Предвид правомощията си настоящата инстанция, констатира, че жалбата е процесуално допустима - депозирана е от надлежно легитимирана страна в преклузивния 14-дневен срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН /видно от пощенското клеймо на л.9 от делото/ и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което подлежи на разглеждане по същество.

От фактическа страна:

На 24.02.2023г. около 14:04ч. на третокласен път 801, в района на км 1 с посока на движение към село В. свидетелите С. И. М. на длъжност „младши автоконтрольор“ в РУ на МВР И. и М. С. Г. на длъжност „полицай“ в сектор „Охранителна полиция“ към РУ на МВР И. спрели за проверка движещ се към село В. лек автомобил марка „Р.“, модел „М.“ с рег. № С****ВХ, управляван от жалбоподателя С. П. М.. Водачът бил изпробван с техническо средство „Алкотест Дрегер“ 7510 с фабричен номер ARPK - ****, който отчел резултат 0,95 промила в издишания от водача въздух.

Съставен бил акт за установяване на административно нарушение серия ГА акт № *****/24.02.2023г., съставен от С. И. М. на длъжност „младши автоконтрольор“ в РУ И. към ОДМВР С. и в присъствието на свидетеля М. С. Г. на длъжност „полицай“ в сектор „Охранителна полиция“ към РУ И. към ОДМВР С., затова, че на 24.02.2023г. около 14:04ч. на третокласен път 801, в района на км 1 с посока на движение към село В. жалбоподателят С. П. М. управлявал лек автомобил марка „Р.“, модел „М.“ с рег. № С****ВХ, след употреба на алкохол, а именно 0,95 промила концентрация на алкохол в кръвта, установена с техническо средство „Алкотест Дрегер“ 7510 с фабричен номер ARPK - ****.

В акта за установяване на административно нарушение е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП, като след съставянето му препис от същия е връчен на М. и е подписан от него без възражения. В срока по чл. 44 ЗАНН не са постъпили писмени възражения срещу съставения АУАН.

Свидетелят С. М. издал талон за медицинско изследване №*****, в който талон е посочено установеното чрез техническо средство количество алкохол в кръвта на жалбоподателя. Талонът за медицинско изследване бил придружен със съответните осем броя стикери и бил връчен на С. М. срещу негов подпис на 24.02.2023г. в 14:35 часа с указания, че следва да се яви в МБАЛ на същата дата до 50 мин от часа на връчването на талона за даване на кръвна проба.

Въз основа на съставения АУАН е издадено атакуваното Наказателно постановление № 23-0274-000*** от 23.03.2023г. от Началника на РУ И. към ОДМВР С., с което на основание чл. 53 ЗАНН вр. чл. 174, ал. 1, т. 2 ЗДвП на жалбоподателя С. П. М. са наложени кумулативно административни наказания „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 /дванадесет/ месеца и „глоба“ в размер на 1 000,00 /хиляда/ лева, за това че на 24.02.2023г. около 14:04ч. на третокласен път 801, в района на км 1 с посока на движение към село В. е управлявал след употреба на алкохол МПС - лек автомобил, марка „Р.“, модел „М.“ с рег. № С****ВХ, негова собственост, като при извършената проверка на водача от органите на МВР с техническо средство „Алкотест дрегер“ 7510 с фабричен номер ARPK – **** е установен положителен резултат 0,95 промила алкохол в кръвта - административно

нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП. Като на основание чл. 6, ал. 1, т. 1 от Наредба ІЗ-2539/17.12.2012г. е постановено отнемането на 10 /десет/ контролни точки след влизане в сила на наказателното постановление.

Препис от наказателното постановление е връчен лично на въззивника на 11.04.2023г., като жалбата, иницирала производството пред настоящата съдебна инстанция, е депозирана в законоустановения 14-дневен срок, видно от пощенското клеймо на приложения по делото пощенски плик.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на приобщените по делото писмени доказателства – акт за установяване на административно нарушение серия ГА акт № *****/24.02.2023г., талон за изследване № *****/л. 16/, протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества и техните аналози /л.17/, фиш от ЦСМП – град И./л.18/, справка за нарушител - водач, заповед № 8121з-*** /22.03.2022г., протокол за преминалата проверка за техническо средство, холограмни стикери № А050***, заповед № 8121з-****/02.12.2021г., както и въз основа на събраните гласни доказателствени средства чрез разпита на свидетелите С. М. и М. Г..

Съдът възприема в цялост приобщените по делото по реда на чл. 283 от НПК, писмени доказателства и доказателствени средства, тъй като същите са логични, последователни съответни и не се опровергават при преценката им, както по отделно, така и в тяхната съвкупност, като не са налице основания за дискредитиране, на който и да е от писмените доказателствените източници, събрани в хода на административнонаказателното производство и съдебното следствие. Същите са официални документи, чиято автентичност и достоверност съдът не поставя под съмнение.

От приети като писмено доказателство по делото протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества и техните аналози и фиш за спешна помощ от ЦСМП – И. се установява, че след извършената проверка с техническо средство жалбоподателят посетил филиал на ЦСМП град И., където отказал да даде кръвна проба.

Съгласно протокол от Главна Дирекция „Национална полиция“ /л.35 от делото/ техническото средство, с което е бил тестван жалбоподателя - алкотест дрегер 7510 с фабричен номер ARDM **** е преминало периодична техническа проверка на 15.11.2022г. със срок на валидност шест месеца, следователно към 24.02.2023г. е било технически изправно.

Съгласно Заповед № 8121з-*** /22.03.2022г. на Министъра на вътрешните работи проверка за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта на водачите следва да се извършва чрез техническо средство тип „Alcotest 7510” – т. І, 2.

От приетата по делото справка за нарушител/ водач се установяват предходните нарушения на жалбоподателя на Закона за движението по пътищата.

При проведения непосредствен разпит на свидетеля С. М., установените в акта за установяване на административно нарушение и възпроизведени впоследствие в наказателното постановление фактически положения са доказват по категоричен и безспорен начин. Свидетелят М. има спомен за конкретния случай, посочва, че при рутинна проверка на автомобила, управляван от жалбоподателя, той усетил миризма на алкохол – бира при

отваряне прозореца на автомобила, затова свидетелят М. решил да изпробва водача за наличие на алкохол в кръвта с техническо средство. Свидетелят посочва, че е разяснил на водача всички възможности, които законът предвижда за повторно изследване – както чрез доказателствен анализатор, така и възможността да даде кръвна проба.

Свидетелката М. Г., при разпита си пред съда, декларира, че има спомен за случая, потвърждава констатациите в акта за установяване на административно нарушение. Свидетелката Г. заявява, че не си спомня водачът да е искал да бъде тестван с доказателствен анализатор.

Този съдебен състав няма основание да не кредитира показанията на свидетелите М. и Г., същите са логични и последователни, кореспондират, както по между си, така и с останалия доказателствен материал по делото изцяло.

При съвкупната преценка и анализ на събрания по делото доказателствен материал настоящият съдебен състав, намира че фактът на извършеното административно нарушение и неговото авторство са доказани по несъмнен начин.

От правна страна:

В административнонаказателното производство съдът е длъжен служебно за издири обективната истина чрез събиране на допустими и относими доказателства, както и приложимия материален закон. Съдът осъществява контрол за законосъобразност на издадените от административен орган наказателни постановления, тоест дали правилно е приложен материалния и процесуалния закон.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**.

От приложената по делото Заповед № 8121з-****/02.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи, се установява компетентността на актосъставителя – т. 1.3.2 и на административно-наказващия орган – т. 3.8. При съставянето на АУАН и издаването на НП не са нарушени сроковете по чл. 34 от ЗАНН. АУАН е издаден на 2 4.02.2023г. за нарушение, извършено на 24.02.2023г., а НП – на 23.03.2023г., тоест преди изтичането на давностните срокове, предвидени в чл. 34 ЗАНН.

Съдът служебно констатира, че са спазени процесуалните правила при издаването на АУАН и НП – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените в АУАН фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП. Както в АУАН, така и в НП конкретно и ясно са посочени времето, мястото, механизма и обстоятелствата, при които е било извършено и установено нарушението.

Предвид изложеното, АУАН и НП са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

Административнонаказателната отговорност на въззивника С. П. М. е ангажирана за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП като на основание чл. 174, ал. 1, т. 2 ЗДвП са му наложени кумулативно административни наказания „глоба“ в размер на 1000,00 /хиляда/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 /дванадесет/ месеца, а на основание чл. 6, ал. 1, т. 1 от Наредба ІЗ-2539/17.12.2012 г. е постановено отнемането на 10 /десет/

контролни точки след влизане в сила на наказателното постановление.

По делото е доказано по категоричен и безспорен начин, че на 24.02.2023г. около 14:04ч. на третокласен път 801, в района на км 1 с посока на движение към село В. С. П. М., ЕГН: ***** е управлявал след употреба на алкохол МПС - лек автомобил, марка „Р.“, модел „М.“ с рег. № С****ВХ, негова собственост, като при извършената проверка на водача от органите на МВР с техническо средство „Алкотест дрегер“ 7510 с фабричен номер ARPK – **** е установен положителен резултат 0,95 промила алкохол в издишания въздух. Водачът, въпреки че е посетил указаното в талона за медицинско изследване медицинско заведение - ЦСМП - филиал град И., не се е възползвал от правото си да даде кръвна проба, като е декларирал отказ пред медицинското лице.

От своя страна, административно наказващият орган, правилно и законосъобразно е приложил санкционната разпоредба на чл. 174, ал. 1, т. 2 ЗДвП, която препраща към визираната в чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП абсолютна забрана към водачите да управляват МПС след употреба на алкохол. Налице е пълно съответствие между словесното описание на релевантната фактическа обстановка в акта за установяване на административно нарушение, нейното възпроизвеждане в атакуваното наказателно постановление и възприетата цифрова квалификация. Ето защо, съдът, намира че материалният закон също е приложен правилно.

Не следва да бъде споделено наведеното в жалбата възражение за неспазване на процесуалния ред за установяване наличието на алкохол в кръвта на водача. От съвкупния анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява, че полицейският служител, извършил проверката, е спазил установения в Наредба № 1 от 19.07.2017г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техните аналози, ред за установяване наличието на алкохол в кръвта на С. П. М.. Съгласно чл. 3а от Наредба № 1 от 19.07.2017г. установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и химическо лабораторно изследване, а на употребата на наркотични вещества или техни аналози – с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато: 1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста; 3. физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест.

В случая не е налице нито една от нормативно установените хипотези – жалбоподателят не е отказал извършване на проверка чрез техническо средство, в талона за медицинско изследване няма изрично волеизявление от М., че не приема показанията на техническото средство, същият е подписал талона без възражения. Разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели са категорични, че М. не е заявявал искане на бъде тестван с доказателствен анализатор, както се твърди в жалбата. Свидетелят М. си спомня, че по време на проверката и след нея жалбоподателят е провел телефонни разговори с адвокат, свидетелят М. посочва, че на М. са разяснени всички възможности за повторна проверка, в това число и с доказателствен анализатор. На следващо място, видно от писмените доказателства по делото, на жалбоподателя е

предоставена възможност за повторно изследва чрез вземане на кръвна проба – като надлежно е описано в талона за изследване къде и в какъв времеви интервал е следвало да се яви жалбоподателят за вземане на кръв. Талонът за медицинско изследване е бил придружен със съответния брой стикери съгласно изискването на Наредба № 1 от 19.07.2017г. Нещо повече, съгласно протокол за медицинско изследване и фиш за спешна медицинска помощ С. М. се е явил в ЦСМП -И., където е заявил отказ от даване на кръвна проба. Този съдебен състав не приема за доказано и възражението, наведено в жалбата, че здравословното състояние на жалбоподателя не позволявало да даде кръвна проба. В т. 15 от протокола за кръвна проба /л.17/ въззивникът е декларирал пред медицинското лице от ЦСМП -И. липса на заболявания.

В обобщение на гореизложеното съдът счита, че категорично се доказва по делото, че отчетената с техническо средство концентрация 0,95 промила е в пряк резултат от прием на алкохол от жалбоподателя и че същата е установена съгласно нормативната процедура.

Административното нарушение е извършено виновно, при форма на вината – пряк умишъл. Нарушителят е предвиждал извършването на деянието, съзнал е неговият общественоопасен характер, изразяващ се в накръняване на обществените отношения, които са свързани с безопасното движение по пътищата и гарантират неприкосновеността на живота, здравето и собствеността на гражданите при осъществяване на транспортната дейност като във волеви аспект е искал и пряко е целял неговото извършване.

По наказанието:

По отношение на кумулативно наложените административни наказания „глоба“ в размер на 1000,00 /хиляда/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 /дванадесет/ месеца, съдът, намира че същите са определени в рамките, предвидени в разпоредбата на чл. 174, ал. 1, т. 2 ЗДвП. Определена в този вид и размер, комплексната санкция съответства на принципите на законоустановеност и справедливост на наказанието. Законодателят е определил санкцията за този вид административно нарушение в абсолютен размер с оглед високата степен на обществена опасност на извършеното деяние, която следва от масовата разпространеност на подобен род противообществени прояви и категоричната обществена нетърпимост към същите в съвременните условия на живот.

Правилно е постановено от наказващия орган отнемането на 10 контролни точки съгласно чл. 6, ал. 1, т. 1 от Наредба ІЗ-2539/17.12.2012 г. след влизане в сила на наказателното постановление, което се явява закономерна последица от извършеното нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1 във вр. с чл. 174, ал. 1, т. 2 ЗДвП.

Съгласно чл. 189з ЗДвП за нарушения на Закона за движението по пътищата не се прилага хипотезата за „маловажен случай“ – чл. 28 от ЗАНН, поради което е безпредметно обсъждане в тази посока.

Ето защо, съдът, намира че така издаденото наказателно постановление следва да бъде потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно.

По разноските:

При този изход на правния спор, съгласно чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, право на разноски има въззиваемата страна. Процесуалният представител на РУ И. към ОДМВР С. не е направил искане за присъждане на разноски, поради което такива не следва да се присъждат на въззиваемия.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 вр. чл. 58д, т.1 ЗАНН,
СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-0274-000*** от 23.03.2023г., издадено от Началника на РУ И. при ОДМВР С., с което на С. П. М., ЕГН: *****, адрес: гр. С., ж.к. Р., бл. 82, вх. Б, ап. 85 е наложено на основание чл. 53 ЗАНН вр. чл. 174, ал.1, т. 2 ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 1000,00 лева и административно наказание „лишаване от правоуправление“ за срок от дванадесет месеца за извършено административно нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП, като е постановено на основание чл. 6, ал. 1, т. 1 от Наредба ІЗ-2539/17.12.2012 г. отнемането на 10 /десет/ контролни точки след влизане в сила на наказателното постановление, като **ПРАВИЛНО и ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд С. област в 14 дневен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – И.: _____